

Funktionsrättspodden

Säsong 4, avsnitt 2

Karin: Hej och hjärtligt välkomna till Funktionsrättspodden! En podcast från Funktionsrätt Stockholms län. Vi som håller i den här podden är...

Salina: Ja, det är jag Salina Debessay.

Karin: Och jag som heter Karin Aronsson. Vi jobbar som intressepolitiska handläggare här på Funktionsrätt Stockholms län. Idag har vi ett fullmatat avsnitt framför oss. Vi ska prata om projekt.

Salina: Vi har faktiskt en gäst som kommer in här alldeles strax. Men innan dess kan vi väl börja med att berätta lite vad som har hänt sen senaste avsnittet.

Karin: Ja självklart, vad är på G just nu?

Salina: En grej som är på G det är, det känns lite konstigt att prata om sommaren nästan, men varje år jobbar vi på Funktionsrätt Stockholms län med Regions Stockholm kopplat till sommarjobb för unga. Vi brukar kolla igenom ansökningsformuläret och lite kring annonsen och så där och så stämmer vi av. Nu har vi alltså just jobbat med den biten och blivit uppmanade att tipsa alla er som lyssnar på podden, att nu kan man snart söka sommarjobb i Region Stockholms verksamheter.

Karin: Vad är det för jobb det handlar om?

Salina: Det är jobb i, vad ska man säga, i verksamheter som Region Stockholm har ansvar för. Det är bland annat inom vården, jobb kopplat till kultursektorn. Det är både sådant som Region Stockholm driver själva, men även samarbete, vad ska man säga aktörer som de samarbetar med.

Karin: De uppmanar personer, ungdomar som har funktionsnedsättning att söka sommarjobb. Det är också en jättemöjlighet för dig som har en funktionsnedsättning och är en ungdom och vill ha arbetslivserfarenhet. Det är toppen att sätta upp på cv:t.

Salina: Ja, så i år öppnar ansökningsperioden första mars. Då kan man gå in på regionstockholm.se/sommarjobb. De som kan söka i år ska

vara födda 2004, 2005 eller 2006. Det är en grej som är på gång just nu. Vad mer?

Karin: Det är så att vi har haft temat funktionsrättskonsekvensbeskrivning och vi har pratat om det i podden återkommande. Vi har också påverkat våra politiker i regionen och vill att de ska införa FKB i regionerna. Nu var det Trafikförvaltningen, där var det uppe i trafiknämnden en skrivelse eller motion från Vänsterpartiet om att införa FKB. Tyvärr gick de inte på motionärens linje, men vi ger inte upp för det. Vi fortsätter jobba med att det ska finnas ett systematiskt sätt att beakta mänskliga rättigheter och funktionsrättsfrågor i offentlig sektor.

Salina: Och att det ska vara så bra som möjligt, så vi jobbar vidare med den frågan på andra sätt.

Karin: Ja, definitivt. Sedan kan man också säga att nu är det mars och nu börjar samverkan dra igång. Vi har pratat innan om att nu har vi gjort nya val, valt nya representanter. Nu börjar samverkansråden och samverkansgrupperna dra igång så nu är det full fart här i samverkanstagen.

Karin: Marian Bergroth välkommen. Vem är du?

Marian: Stort tack, jätteglad att få bli inbjuden till den här podden. Jag heter Marian Bergroth som sagt och jag är projektledare för ett nytt projekt som Funktionsrätt Stockholms stad driver tillsammans med Begripsam och Handikapphistoriska föreningen. Projektet heter Våra röster ska höras.

Karin: Wow, jättevälkommen till studion.

Marian: Stort tack.

Salina: Jag tänkte faktiskt börja i den änden, för du sa att du var från Funktionsrätt Stockholms stad. Ibland får vi lite slarvigt höra Funktionsrätt Stockholm om båda våra organisationer tänker jag. Men för den som inte är insatt, vad är egentligen skillnaden mellan Funktionsrätt Stockholms län och Funktionsrätt Stockholms stad?

Marian: Jättebra fråga. Jag är så klart också med om den här förvirringen. Jag är dessutom en person som har jobbat på båda organisationerna, så jag har upplevt den från båda håll. Men jag tänker att jag tar hela bilden så att säga. Det handlar om att Funktionsrätt är organisationer som finns på tre olika nivåer, det vill säga nationell, regional och lokal. Ni jobbar på regional nivå mot regionen och vi jobbar på lokal nivå, det vill säga mot politiker och tjänstemän i

Stockholms stad. Det innebär också att vi fokuserar väldigt mycket på frågor som regleras på en lokal nivå, det vill säga till exempel rätt till stöd enligt LSS, skolfrågor, frågor om arbete och försörjning, socialpsykiatri och tillgänglighet på gatorna bland annat.

Karin: Så bra sammanfattat. Jag tänkte det är herregud, tydligt och bra, tack snälla för den definitionen. Jag känner till och med att det är tydligt för mig vad ni jobbar med [skratt] som har jobbat här ett tag. Men härligt och jag tänker så här, du pratade om lite vilka områden, men ibland kan det vara så att vissa frågor är båda kommunala och regionala, till exempelvis LSS. Där har vi en liten, liten del av LSS som ligger på regionernas ansvar. Vad kan man säga mer, hur gör vi när vi har sådana här frågor där det finns brytpunkter? Har du några erfarenheter och bra tips?

Marian: Ja precis som du säger så tänker jag att egentligen är ju alla frågor allting. De är både regionala, lokala och nationella. Så givetvis behöver vi också, vad ska jag säga, samarbeta intressepolitiskt kring vad är det vi vill, vilken typ av samhällslösningar är det vi vill ha och hur kan vi påverka på det. Men sedan tänker jag att det handlar om att man intressepolitiskt bevakar funktionshinderfrågor eller funktionsrättsfrågor i olika arenor. Då behövs det organisationer också på olika delar, så att vi har tagit oss an uppdraget så att säga att särskilt bevaka det på en lokal nivå. Men vi gör det givetvis genom att samarbeta med organisationer på alla olika nivåer och genom att också omvärldsbevaka på det sättet givetvis.

Salina: Verkligen och det man kan säga då som sagt, apropå det här med vilka frågor som vi i olika organisationer jobbar med, så tjuvar vi ofta om att de frågorna som regionen ansvarar för det är kollektivtrafik, hälso- och sjukvård, kulturfrågor och regional utveckling. Det kan man säga också i sammanhanget att det är den uppdelningen som görs, om man ska vara lite kategorisk eller göra det lite grovt. Men du är också här idag för att prata om ett projekt som du nämnde innan som ni jobbar med, så vi börjar lite i den änden.

Karin: Vi tänkte projekt är stort, det kan man säga om många olika saker i samhället. Det kan handla om ett projekt hemma, det kan handla om ett projekt som ett arbetssätt. Vi kikade lite i Svenska Akademiens ordlista, för vad betyder egentligen ordet "projekt". Det är då enligt Svenska Akademiens ordlista "ett planerat arbete av större omfattning". Visst låter det härligt [skratt] och lite så där oöverstigligt på något sätt. Större omfattning. Men det finns en massa olika delar i projekt, ofta är det också tidsbestämt att projekt pågår under en viss period. Men jag tänker också att projekt är, när vi pratar i våra organisationer i civilsamhället, då tror jag också att projekt är kopplat

till att man har en tillfällig finansiering till exempel, att man har sökt bidrag från några organisationer. Det finns massvis med organisationer att söka bidrag från, till exempelvis Allmänna arvsfonden som jag vet att ni har finansiering från. Jag tror att du kommer att prata lite om det Marian. Men det finns också en massa andra stiftelser. Vi kan lägga en sådan här, det finns en samlingsajt i vår beskrivning till avsnittet där ni kan gå in och kika om ni är intresserade av till exempelvis de kungliga stiftelserna. De har oftast en sådan här lite, de är lite ålderdomliga, stiftelser får man aldrig ändra i stadgarna. Utan här handlar det ofta om att de är lite ålderdomligt formulerade, men man kan fortfarande söka pengar. Vi lägger det i en tipslista i beskrivningen. Men Marian berätta mer om det här projektet Våra röster ska höras, bakgrunden, hur kom ni på den här idén och vad ska ni hitta på?

Marian: Det låter jättebra det här att ni ska ge tips om hur man kan söka pengar. Jag vill på en gång också säga att när vi hade vårt första möte med Allmänna arvsfonden så uppmanade de faktiskt också oss att uppmana andra organisationer att söka pengar från dem. Det är ju en ganska lång process och det är ganska komplext att göra en sådan ansökan, men man kan också faktiskt få ganska mycket pengar och kunna åstadkomma ganska mycket. Vårt projekt ska pågå i tre år och från Allmänna arvsfonden så kan man, det är ganska vanligt att man får projektpengar för tre år faktiskt. De sa att de delar inte ut alla pengar de har, så det är ju helt fantastiskt så det vill jag bara uppmuntra alla att söka.

Karin: Hör ni det alla som lyssnar och sitter på en bra idé i er organisation, då finns det möjlighet att söka. Vi ska säga att personer med funktionsnedsättning är en prioriterad grupp i Allmänna arvsfonden.

Marian: Exakt.

Karin: Nu blev det lite reklam för dem också [skratt].

Marian: Ja precis då blir de också glada. Men jag kan säga så här, att den allra första idén på ett sätt, som jag har förstått det, embryot till hela projektet det startade redan 2018 när Funktionsrätt Stockholms stad gjorde en utredning om skolsituationen i Stockholms stad. Den rapporten som man tog fram tillsammans med Ramböll, det handlade bland annat om att ta fram statistik som Stockholms stad faktiskt inte har. Det här är ett problem som vi ganska ofta ser tänker jag i Funktionsrättsrörelsen, att olika typer av statistik som vi skulle behöva för att kunna driva våra frågor, finns kanske inte hos dem också som vi egentligen skulle kunna tycka ska ha den här statistiken. I vilket fall

så var det att i den här rapporten så kunde man även svara fritt så att säga, man hade öppna frågor. Då fick man fram en hel del svar från elever att de upplevde en väldigt stor frustration att de inte blev lyssnade på eller att de inte nådde fram till politiker eller de som de tänkte kunde hjälpa till och påverka deras skolsituation. Redan där så startade en idé i vår organisation kring att men hur kan vi jobba större med de här individuella erfarenheterna och använda dem i ett intressepolitiskt arbete. Sedan har det här projektet växt och växt så att säga. Det vi nu ska göra tillsammans med vår tekniska utvecklare Begripsam, det är att ta fram en metod och ett digitalt verktyg för att man lättare ska kunna samla in erfarenheter inom olika områden. Sedan ska de här erfarenheterna också kunna publiceras på en hemsida som antologier. Med antologier så menar vi alltså en samling av berättelser på ett särskilt tema. Man kan säga att de här berättelserna också ska bli till en slags tidskapslar kring hur personer med funktionsnedsättning upplevde ett visst tema under en viss tid. De ska publiceras på den här hemsidan och sedan är det tänkt att vissa av berättelserna kommer också att väljas ut och bearbetas vidare och också tryckas i böcker. Vår förhoppning är ju då att vi ska kunna använda den moderna tekniken AI-teknik och till exempel tal till text verktyg som har utvecklats under de senaste åren, för att göra ett så tillgängligt som möjligt verktyg så att man ska kunna uttrycka sig på det sätt man är starkast. Kanske är det bäst för mig att skriva, kanske är det bäst för mig att prata, kanske är det bäst för mig att spela in en video. Tanken är då att de här berättelserna ska användas i intressepolitiskt påverkansarbete, men vill vi ju också ha samarbeten med museum. För vi ser också att det saknas berättelser från personer med funktionsnedsättning i historieskrivningen. Jag brukar också uttrycka det som att vi vill både förändra framtiden och se till att fler röster hörs i historieskrivningen.

Karin: Wow! Alltså jag får sådana rysningar över hela kroppen, vilket fantastiskt projekt. Alltså jag åh... häftigt att just, jag håller helt med om att historieskrivningen saknar så många perspektiv som inte har fått komma till tals. Där kan man verkligen prata om vilka som vinner och vilka som förlorar när man berättar historier om hur det gick till i dåtid.

Marian: Ja.

Salina: Vilka som själva får berätta om sina egna historier och sina egna erfarenheter.

Karin: På sina egna villkor också.

Marian: Exakt, exakt. Vad roligt att höra.

Karin: Ja [skratt].

Salina: Så intressant. Men hur kommer ni gå till väga, hur ska ni göra för att samla in alla de här rösterna?

Marian: Ja precis det är vår stora utmaning just nu. Dels kommer vi att sprida kunskap om det här projektet på så många sätt som möjligt, jättekul och toppen att få vara med i er podd till exempel. Jag vill uppmana alla som lyssnar på den här podden och själv definierar sig som en person som har funktionsnedsättning, eller hur man nu väljer att definiera sig. Kanske jag har en normbrytande funktionalitet, man kanske definierar sig utifrån sin diagnos jag har ADHD, man kanske definierar sig utifrån jag har en viss problematik till exempel med magen, jag har allergi och så vidare. Jag menar i våra medlemsorganisationer finns det en otrolig bredd av erfarenheter och hur man definierar sig. Men i vilket fall hör av er, var med i vårt projekt, dela med er av hur det var under covid, för det är det jag också vill komma till att det är tematiken för vår första insamling. Hur upplevde man som person med funktionsnedsättning i Stockholm att leva under pandemin. För där ser vi också att så här det finns flera museer och även medier som har gjort insamlingar av de här berättelserna, men vi tror att det saknas röster från personer med funktionsnedsättning så de vill vi också hjälpa till att komplettera med.

Karin: Åh, men jag tänker att det är så viktigt att kunna komplettera, men också att få möjligheten att ge sin syn. För jag tycker mycket när vi var i pandemin handlade om, vi som jobbar med hälso- och sjukvårdssidan vi såg det här med att personer inte sökte vård. De var rädda för att besöka en vårdmiljö, rädda för att bli sjuka eller smittade, ville inte och det har fått väldigt stora effekter. Jag tror vi bara har sett början på post-pandemins effekter av hälsan i ett långt perspektiv.

Marian: Ja verkligen. Jag tänker att, jag tror att det finns jättemånga erfarenheter som, vad ska jag kalla det den breda allmänheten eller politiker inte alls känner till. Till exempel har vi redan fått in berättelser som handlar om hur går det för mig som en person som läser på läpparna, när alla börjar använda munskydd och jag till exempel inte förstår vad en läkare säger. Läkaren blir frustrerad på mig för att den uppfattar att jag inte lyssnar på vad den säger, men jag kan ju inte uppfatta det. Till exempel så här hur var det om jag hade personlig assistans och var beroende av att det kommer in en person i mitt hem, samtidigt som jag är i en riskgrupp och är rädd för att bli smittad. Jag tänker att det finns jättemånga erfarenheter som vi också behöver ta med oss för att ställa frågor kring hur ska vi vara beredda på en ny pandemi och vilka samhällsliga lösningar vi behöver.

Salina: Jag tänker att det är två väldigt bra konkreta exempel. Det är så himla viktigt, men kanske du som lyssnar eller du som representerar en förening eller vem det än kan vara, kanske kan tipsa vidare om det här initiativet. Så att verkligen, så intressant och så bra projekt.

Marian: Tack ja precis, det är exakt det här vi hoppas på så att säga. Vi vill sprida kunskap om det här, dels gör vi det till alla våra medlemsorganisationer som delvis är era medlemsorganisationer också, apropå hur mycket vi ändå överlappar varandra [skratt]. Vi vill också, och det har vi redan bokat in och det vill vi göra till så många som möjligt, åka ut till medlemsorganisationerna på träffar som de har och informera om det här. Kanske göra skrivövningar eller inspirationsövningar för att börja berätta, presentera projektet på olika sätt. Sedan har vi även en Facebooksida och en hemsida och så försöker vi sprida kunskap även genom de kanalerna.

Salina: Jo men precis. Jag tänkte på det här, för du berättade här att projektet, som arvsfonden projekt ofta gör kommer att löpa över tre år. Hur ser planen ut över de här tre åren? Har ni landat i hur arbetet kommer att läggas upp eller hur ser det ut?

Marian: Ja vi har absolut en plan, när man ansöker till arvsfonden så får man både göra en budget och en jättelång projektbeskrivning av allt man ska uppnå. Sedan får man också göra en plan för varje år, så vi har absolut en grovplan för vad som ska ske under varje år. De här två första åren kommer det vara större fokus på metodutveckling och utveckling av det digitala verktyget. Som vi gör det nu så är det som att vi samlar in berättelser om erfarenheter under covid innan vi har det här digitala verktyget, så då får man helt enkelt skicka in sin berättelse till mig. Det får man göra, vill jag direkt säga, på vilket sätt man vill, alltså som en text eller som en ljudinspelning eller som en videoinspelning. Sedan kommer vi under året att arrangera en hel del olika aktiviteter, olika skivrarworkshops, vi kommer att ha det vi kallar för "drop in coaching" om man vill få hjälp med att utveckla sin berättelse. Vi kommer också att anordna inspirerande författarträffar för att få i gång inspirationen att skriva och berätta. Jag vill också i det här säga att om man känner att man har saker som jag vill berätta om, men jag vet inte riktigt hur jag ska börja, då kan man också kontakta mig så kan jag komma och göra en intervju.

Karin: För det var lite det vi tänkte, alla känner sig inte bekväma med att vara berättare eller att formulera sig. Det kanske inte är så att man har tänkt, men då vet vi att då kan, det finns alla möjligheter att delta i projektet och det tänker jag då blir det att alla röster kan höras.

Marian: Ja men exakt, det är ju det vi vill, att på något sätt ta bort trösklarna, för att använda en metafor. Men göra det så enkelt som möjligt att kunna dela med sig av sina erfarenheter.

Karin: Ja.

Marian: Det finns många sätt att definiera sig själv på. I det här projektet så är vi inte fokuserade på hur jag definierat att jag har en funktionsnedsättning eller normbrytande funktionalitet, utan vi vill få med så många berättelser som möjligt. Bland våra medlemsorganisationer så finns det också en hel del medlemmar som är anhöriga och vi är även öppna för att ta emot berättelser från anhöriga. Eller att man kanske skulle vilja skriva eller berätta om vad man upplevde som familj, så att man kanske berättar samma historia men från olika perspektiv. Jag vill också säga att vi är öppna för att ta emot berättelser på teckenspråk, däremot så finns det än så länge en stor brist tyvärr i vårt projekt att ingen i vår projektgrupp kan teckenspråk. Men däremot så vill vi absolut välkomna berättelser på teckenspråk och vi kommer att jobba på att hitta lösningar kring hur de här berättelserna också ska kunna översättas till text, så att de också ska kunna inkluderas och publiceras på vår hemsida.

Salina: En fråga, som jag tänker att den som lyssnar kanske har, är om man behöver man gå ut med namn eller kan man vara anonym? Eller hur fungerar det om man vill vara delaktig som berättare?

Marian: Det är en jättebra fråga och väldigt viktig. Det går självklart jättebra att vara anonym. Vi har än så länge inom projektet inte exakt löst precis hur vi ska göra när vi ska spara alla berättelser, för det här handlar om GDPR-regler och annat. Men det kommer absolut att gå jättebra att vara anonym. Man kommer också att kunna ta tillbaka sin berättelse, om man så att säga ångrar sig efter man har sagt att man vill vara med. Jag ska också understryka vad det är vi ska göra med de här berättelserna. Tanken är att vi samlar in dem, vi kommer att ta fram ett digitalt verktyg som kommer att vara en hemsida och där kommer berättelserna att publiceras. Men sedan hoppas vi också att vi ska ha samarbeten med ett eller flera museer, så att de här berättelserna också genom officiella arkiv ska bli bevarade för framtiden. Då kommer berättelserna att ingå i ett material som man kan forska på. För om vi ska ta upp det här projektet på en slags högre samhällsnivå som jag och vi älskar att göra, så handlar det också om vad betyder det att det finns brist på röster i historieskrivningen? Jo, det handlar också om att det är brist på forskning och då menar jag samhällsvetenskaplig forskning kring livsvillkoren för personer med funktionsnedsättning. Det är klart att vi också på ett sätt önskar att man skulle kunna bidra till att det forskas mer kring det, att det forskas

kring det vi kallar funktionsmaktordningen eller funktionshinder i samhället.

Karin: Jätteviktigt, för det finns hur mycket medicinsk forskning som helst, men just kring livsvillkoren där är det ett stort, det är ett oskrivet blad. Jag tänker projektet kommer att kunna fylla jättemycket bra funktioner i det här, att bidra till att lyfta perspektiven och rakt in i forskningen.

Marian: Ja precis och vi hoppas också på att nu har vi ett treårigt projekt och vi kommer ta fram ett digitalt verktyg. Vi kommer att först som sagt göra den här insamlingen om erfarenheter under pandemin. Sedan kommer vi att göra en insamling till, under ett tema som fortfarande inte är bestämt, men som kommer att bestämmas tillsammans med våra medlemsorganisationer. Men vi hoppas också att det här ska bli ett verktyg som andra organisationer kan använda sig av, till exempel Funktionsrätt Stockholms län. För att till exempel samla in erfarenheter som man kan använda i sina samverkansråd. Vi vill göra ett digitalt verktyg som ska kunna användas för påverkansarbete av många organisationer.

Karin: Så himla inspirerande, vi ser fram emot att få följa det här projektet. Vad ligger i pipeline nu? Du pratade om författarsamtal och att ni ska börja med workshops och så där. Har ni något på G nu som du kan tipsa om?

Marian: Dels kan jag säga att vi har redan inbokat att jag och min redaktör, för i projektet har vi också en person som är anställd som redaktör, jag är projektledare. Tillsammans med redaktören kommer jag att vara huvudansvarig för att göra de här skrivarworkshopparna och så. Men vi kommer även att åka ut till medlemsorganisationer, det har vi redan inbokat. Så om man är en organisation, kan man jättegärna höra av sig till mig och boka in en sådan träff med oss. Sedan har vi bokat in att den 4 april kommer Annika Taesler och ska ha ett författarsamtal tillsammans med oss. Annika Taesler har precis gett ut en bok som heter "Krymplingskortet", som har blivit ganska uppmärksammas vilket är jätteroligt. Hon har synts i tv och så där.

Karin: Spännande, då ska vi ha koll på den 4 april för att delta på författarsamtal.

Marian: Exakt och all den här informationen om alla olika aktiviteter som vi kommer att göra, kommer att finnas på vår hemsida. Hemsidan har en ganska lång adress men den heter precis som projektet vararosterskahoras.se. Man kan skriva in www och använda å, ä och ö vararosterskahoras.se. Där kan man alltid få mer information. Sedan finns vi som sagt på Facebook. Man kan också komma till oss från

Funktionsrätt Stockholms stads hemsida och då skriver man in funktionsrattstockholmsstad.se/projekt.

Karin: Utmärkt.

Marian: Jag tänker att nedanför den här poddinspelningen kanske vi kan lägga in lite länkar till det här och min e-post adress.

Karin: Ja absolut.

Marian: Härligt.

Karin: Så att ni kan hitta Marian och projektet och att berättandet kan börja.

Marian: Exakt. Vi har faktiskt redan fått in ett antal berättelser, så det är jag så himla glad och tacksam för. Jag är så glad för att få vara en del av det här projektet.

Karin: Ja verkligen, det förstår vi och tycker det verkar som att det kommer bli så häftigt. Men du, tusen tack för att du kom och gästade podden. Är det någonting du känner att det här vill jag också lägga till eller säga innan vi avrundar?

Marian: Nej det är väl mest själva uppmaningen – att ta kontakt med mig, bli en berättare, var med i vårt projekt och bidra till fler röster i historieskrivningen!

Karin: Bli en berättare.

Salina: Bra sammanfattat tycker jag. Tack så mycket Marian för att du kom hit och att du var med i Funktionsrättspodden. Vi är alltid glada när vi får ha intressanta gäster som har intressanta saker att berätta om, så stort tack.

Marian: Stort tack för att jag fick vara med, jätteroligt att vara här.

Salina: Då börjar det bli dags att avrunda lite grann, men innan vi gör det kan vi berätta lite om vad som väntar eller vad vi håller på med just nu. Som vi nämnde i det senaste avsnittet så inledde vi året med en workshop för våra medlemsföreningar. Temaåret hälsan i centrum har faktiskt rivstartat. Under den här kvällen så fick alla representanter på plats berätta lite om vad föreningarna och personerna på plats anser är hälsa. Det ska sedan vara grunden för våra intressepolitiska mål under året. Just nu håller vi på att sammanställa det och det ser vi väldigt mycket fram emot att få klart, eller hur Karin?

Karin: Ja verkligen! Vi håller på med de sista slutfilningarna av målen och aktiviteterna för temaåret. Men inte nog med det, vi har flera aktiviteter planerade. Det här är en satsning som vi gör för att öka kunskaperna, diskutera ämnet och verkligen få fokus på vad som skapar hälsa för personer som bor i Stockholms län och som har en funktionsnedsättning. Men vi tänkte redan nu i början på mars vidga vyerna. Vi har bjudit in till en nätverksträff, vi har bjudit in civilsamhällsorganisationer för vi tänker att det är många organisationer som har mycket kunskap om vad som skapar hälsa på olika nivåer eller olika delar av civilsamhället men också hos befolkningen. Så där kör vi en kanonkväll den 6 mars, varmt välkomna då.

Salina: Ja. Sedan har vi, om vi ska blicka ännu lite längre fram, den 20 april. Då kommer vi att få besök av människorättsjuristen Hanna Gerdes. Det ser vi väldigt mycket fram emot. Hon kommer att prata om hälsa som en mänsklig rättighet. Så håll utkik efter inbjudan till den kvällen och sedan hoppas vi att få se många av våra medlemsföreningar på plats.

Karin: Ja. Vi kan som en sneak peek säga att i maj kommer vi också att ha ett politikersamtal. Vi kommer att bjuda in Region Stockholms politiker till ett samtal om hur de ser på hälsan i vårt län och hur de vill göra satsningar. Vi hade bland annat det som frågor under regionvalet, så nu ska vi följa upp, men också blicka in i hur partierna jobbar med att skapa hälsa för våra grupper.

Salina: Ja.

Karin: Men alltså den här våren Salina, det är helt fantastiskt jag ser fram emot detta, så kul.

Salina: Jajamän, men Karin då kanske det är dags att runda av för idag.

Karin: Det är det verkligen. Tack för att ni har lyssnat och om ni har några frågor, vill ni vara gäst hos oss, hör av er till Funktionsrättspodden eller till Funktionsrätt Stockholms län. Sedan helt enkelt så hörs vi snart igen.

Salina: Ja, tack så mycket.

Karin: Tack för idag.